

der navnlig kan hjælpes gennem saadanne For-
 slag, at sige, for at der ikke skal stilles for store
 Forhaabninger, og det er ikke Nogens Mening her i
 Salen at vække saadanne overdrevne Forhaabninger.
 Med Hensyn til Frederiksborgmuseet veed jeg ikke,
 om jeg har brugt saadanne Ytringer, som den
 ærede Ordfører lagde mig i Munden; det maa i
 hvert Fald være en Fortalelse fra min Side, og
 det har ikke været min Hensigt at sige det. Den
 ærede Ordfører sagde nemlig, at jeg havde sagt,
 at det ærede Mindretal, som han er Ordfører for
 i denne Sag, havde misbilliget Oprettelsen af
 et Nationalmuseum. I Hovedsagen, det konstitu-
 tionelle Spørgsmaal, er jeg af samme Mening
 som den ærede Ordfører, at det havde været hel-
 digt, om Regjeringen havde behandlet denne Sag
 paa en helt anden Maade. Jeg bemærker det,
 navnlig fordi jeg ligeoverfor det ærede Medlem
 for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) er fuld-
 stændig uenig i hans Opfattelse af den Sag; men
 med Hensyn til den anden Side af Sagen, selve
 Dispositionen, kan jeg ikke se, at der er nogen
 egentlig Feil. Jeg ser ikke fra vedkommende
 Givers Side nogen Intention om at ville gaa
 forbi eller uden om Folkerepresentationen i saa
 Henseende. Jeg tror tværtimod, at hans Hand-
 ling bør anerkendes, og Regjeringens Optræden i
 denne Sag ønsker jeg ikke i nogen Maade at
 komme til enten direkte eller indirekte at billige;
 thi den billiger jeg ikke. Paa den anden Side
 ønsker jeg heller ikke, at vi skulde kunne, om ikke
 give Grund til, saa dog foranledige den Misfor-
 staelse, at vi skulde ville misbillige eller hadle
 eller ikke anerkende de ædle Motiver, der utvivel-
 somt have været tilstede hos Giveren, og jeg frug-
 ter for, at den Misforstaelse kunde komme frem,
 naar vi ikke fremhæve den Anerkendelse, der fra
 vor Side bør ydes. Det er derfor, jeg har ud-
 talt mig herom, og ikke for at komme ind paa
 en Polemik med den ærede Ordfører, hvad jeg ikke
 føler mig foranlediget til i denne Sag, da der er
 en saa overordentlig uafentlig Forskjel eller i
 Grunden slet ingen mellem vor Opfattelse af det
 egentlig afgjørende Spørgsmaal, som overhovedet
 i det Hele om denne Side af Finantsloven. Jeg
 skal derfor ikke nu forlænge denne Debat ved
 yderligere Bemærkninger. I Realiteten ere vi jo
 enige angaaende dette Spørgsmaal, saa jeg behø-
 ver ikke at komme nærmere ind derpaa.

Ordføreren (Berg): Jeg skal ikke komme
 videre ind paa Sagen om Tilskud til den tekniske
 Skole, men kun sige i Anledning af den varme
 Anbefaling for Sagen i dens Helhed, som vi
 hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amtis
 1ste Valgkreds (Hall), at jeg tror, at den Udvil-
 ling, han gav af det hele Forhold, bekræfter i
 højere Grad, end jeg egentlig havde tænkt mig,
 det Afhængighedsforhold, der bestaar mellem Pro-
 vinskolerne og den kjøbenhavnske Skole; jeg siger

ikke: „tvungent Afhængighedsforhold“, men „mo-
 ralsk Afhængighedsforhold“. Jeg har nemlig ikke
 vidst, at den tekniske Skole i Kjøbenhavn i Grun-
 den var et Mellemled mellem Ministeren og de
 andre Skoler omkring i Provinserne, saa at det
 er dens Bestemmelser, der i Grunden blive det
 Afgjørende for Fordelingen af Tilskudene til disse
 Skoler, og Kjøbenhavns Skole altsaa i høi Grad
 er Centralpunktet for al Virksomhed i Landet i
 den paagjældende Retning. Fra een Side set kan
 dette have sin Fordel; men jeg tror alligevel, at
 den Uniformitet, den Afhængighed, som derved
 fremkommer, kan have sine overordentlig svage
 Sider. Jeg finder denne Ordning noget betænke-
 lig, og jeg tror ikke, at den ganste kan slippe for
 Kritik, selv om den for Diebliffet under de nu-
 værende Bestyrelsesforhold og deslige kan anses som
 velgjørende. — Med Hensyn til Frederiksborg
 Slot interesserede det mig meget at høre det ærede
 Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville).
 Han var oppe paa Spiden af denne Sag; han
 saae ned paa den smaalige Ordfører med hans
 Chikaner og saarende Talemaader mod høie og
 ædle Givere i Samfundet! Mig forekommer det
 imidlertid, at der gik gennem hans hele Betrag-
 ning af denne Sag en underlig Forestilling om
 Penges Værdi ligeoverfor nationale Spørgsmaal,
 en overordentlig Vurdering, en særegen høi Vur-
 dering af Gaver i Penge ligeoverfor Spørgsmaal
 af national Værdi, og jeg kan sige til: og saa
 ligeoverfor konstitutionelle Retsspørgsmaal. Han
 sagde angaaende mit Forhold til de frivillige Vi-
 dragydere, at jeg ikke havde Ret til at omtale
 disse og tage Ordet for dem; men saa svarer jeg:
 Jo, det har jeg rigtignok, for jeg er en af disse
 Vidragydere. Jeg mindes saa godt den Bevæ-
 gelse, der kom frem i Befolkningen, og med hvil-
 ken Glæde man var med til, hver paa sin Vis,
 ved alle Sammenkomster o. desl. at „lægge No-
 get i Gatten“, som det hed, til Frederiksborg
 Slot. Rent privat taget har jeg altsaa fuld-
 stændig Ret til paa mine og Benneris Vegne at
 tale de private Vidragyders Sag, men jeg har
 ikke været med til at yde mit Bidrag, for at der
 engang i sin Tid kunde blive bestemt, hvorledes

Rettelser.

I Finantsministerens Foredrag:

Sp. 1660. S. 8—13 f. o. „Hvilken Pris — 1,170,000
 Kr.“ skal læses saaledes „Hvilken Pris vilde man
 saa erhverve den for? Det vilde nemlig være disse
 1,170,000 Kr., som den antages at kunne være
 erhvervet for ifjor. Men Sagen er endda ikke ganste
 klar. Man kunde nemlig ikke gennem Evangsauk-
 tion have taget Banen ifjor for 1,170,000 Kr.“